

ת"פ 16006/05/14 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו צהיבאן

בית משפט השלום בבאר שבע

26 יוני 2014

ת"פ 16006-05-14 מדינת ישראל נ' אבו צהיבאן(עציר)
16013-05-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד קובי הרוש

נגד
הנאשם
מחמד אבו צהיבאן (עציר)
ע"י עו"ד וואתד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של הספקת סם וכן בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי המתואר באישום הראשון ביום 29.4.14, בשעה 21:33, סמוך לכלא באר שבע, סיפק הנאשם לשוטר סמוי סם מסוג חשיש 1 גר' (להלן: "**אירוע ראשון**"). על פי המתואר באישום השני ביום 5.5.14, בשעה 21:40, החזיק הנאשם ברכב מסוג מאזדה, סם מסוג חשיש במשקל 50 גר' שלא לצריכתו העצמית (להלן: "**אירוע שני**"). לא הייתה הסכמה עונשית בין הצדדים לפיכך אלו טענו באופן חופשי.

טיעוני הצדדים

בדיון שנערך בפניי ביום 19.6.14 הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת המעשים המיוחסים לנאשם. בהתאם לתיקון 113, ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם, שלום הציבור ובריאותו, וכן פגיעה בסדר הציבורי נוכח ההשלכות החברתיות והכלכליות שיש בהפצת הסמים. אשר למתחם הענישה ההולם- עתרה למתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, לכל אישום. לאור דבריה, עתרה להטלת עונש מאסר בפועל ארוך ומשמעותי, מאסר מותנה, פסילת בפועל ופיסלה על תנאי וכן קנס כספי.

מנגד, ב"כ הפנה להודאתו ולחסכון בזמן שיפוטי יקר, וזאת בשים לב לרשימת עדי התביעה. עוד הפנה לכך שעסקינן

עמוד 1

בנאשם צעיר, כבן 25, אשר זוהי הסתבכותו הראשונה בחייו. אשר לנסיבות חייו האישיות- ציין כי זה נשוי ואב לתינוק בן חצי שנה. כמו כן, הנאשם התייתם מאביו בגיל צעיר יחסית ומאסרו קשה גם לאמו האלמנה. אשר למעשה- ציין כי המדובר ברף הנמוך בעבירות בכגון דא. בנסיבות אלו, עותר להסתפק ב-3 חודשים ויום. כמו כן, בנוגע לחילוט הרכב- ציין כי המדובר ברכב השייך לאחיו של הנאשם ולפיכך אין לחלוט.

דין והכרעה

כפתח דבר, יצוין כי כתב האישום המתוקן מתאר שני אירועים נפרדים אשר בוצעו במקומות שונים בתאריכים שונים, ובנסיבות שונות ומכאן גם ייקבע מתחם שונה לכל אירוע.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

בנוגע להתייחסות לסם מסוג חשיש, הרי שאין להקל בו ראש, הגם שאינו נמנה עם הסמים הקטלניים אפנה לדבריו היפים של כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 **מדינת ישראל נ' יריב טולדנו** (לא פורסם):

"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאיתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים..."

על "המדרון החלקלק" שבשימוש בסמים ראו ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מ"י (19/11/2007):

"לרוע המזל, סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה"

וכן ע"פ 407/97 אמויאל נ' מדינת ישראל, תק-על 97(2), 375:

"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר."

עוד ראה בעניין זה רע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13). שם נקבע כי השיקול ההרתעתי שריר ותקף אף בכמויות שאינן גבוהות:

"...לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.2013)). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי".

(ההדגשות אינן במקור - ד.ב.ט.).

אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, הרי שבדומה לעבירות אחרות ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים החל מעונשי מאסר צופים פני עתיד ועד לעונשי מאסר המגיעים לשנה ויותר. בצד האמור לעיל, הרי שהדרך הכללית ניתן לומר כי הענישה הנוהגת נעה בין מספר חודשים מצומצם של מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר.

מידת הפגיעה בערכים המפורטים ביחס לכל אחד מן האישומים נמצאת ברף הבינוני נמוך. ככל שהדבר נוגע לאישום הראשון מדובר באספקה ללא תמורה של סם אשר אינו נמנה על הסמים הקטלניים. כמות עצמה אינה גדולה ומתמצת בגרם אחד בלבד. מנגד, המדובר במעשה שקדם לו תכנון ובוצע באופן בלעדי ע"י הנאשם. כך גם יש ליתן הדעת לכך שאין קשר חברי בין הסוכן לבין הנאשם. לשון אחר, האספקה לא נעשתה בנסיבות חברתיות אלא בין ספק סם לבין צרכן לכאורי של סם.

נסיבות העברת הסם עפ"י האמור בכתב האישום המתוקן לוטות בערפל, יחד עם זאת, לא נטען כי הנאשם השתמש בסמים והדבר נועד לצורך מימון התמכרות זו. משכך, הרי מעורבותו של הנאשם בעולם הסמים, יש להניח מבוססת על רצון להשגת רווחים כספיים קלים ומהירים, על חשבון ביטחונו של הציבור.

אשר לאישום השני, המדובר מחד בכמות הגדולה משמעותית מזו המפורטת באישום הראשון, מאידך, אין המדובר בעבירה של סחר אלא בעבירה של החזקת סם. אין להתעלם מהשילוב הפלילי הבעייתי של מי אשר מחד מספק סם לאדם שאינו מכיר ומאידך מחזיק ברשותו כמות גדולה יותר של סם, אשר נועדה להפצה. הסם אף הוא אינו נמנה על הסמים הקטלניים וגם אם מדובר בכמות משמעותית של סם, אין לדבר על כמויות גדולות ומסחריות.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 11 חודשי מאסר בפועל. מצאתי לקבוע מתחם דומה, חרף השינויים בעובדות כתב האישום, גם ביחס לאישום השני.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותם קבעתי, יש לקחת בחשבון לקולא את הודאת הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי יקר. עוד יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם וכן את העובדה כי זה נעדר עבר פלילי. הלה ציין כי התייתם מאביו בגיל צעיר וכי הינו אב לתינוק בן חצי שנה- בנסיבות אלו ברי כי עונש המאסר יפגע במשפחתו. על פי הנטען, לנאשם הייתה יציבות תעסוקתית וזה מוכשר לעבוד כמסגר. הואיל ולא התבקש תסקיר, לא ניתן ללמוד על שיקולי שיקום או נתונים אחרים הנוגעים לשימוש שזה עושה בסמים, אם לאו. בנסיבות אלו אין כל הצדקה לחריגה מתחת למתחם אותו קבעתי.

לחומרא יש ליתן הדעת לשיקולי הרתעת הרבים על רקע נפיצותן של העבירות, בפרט אמורים הדברים נוכח הפסיקה העניפה לפיה בעבירות כגון דא, על השיקולים האישיים לסגת מפני שיקולי הרתעה וגמול.

אשר לעיצום הכלכלי- בעבירות סמים, יש מקום להטיל קנס כספי משמעותי. בכך תופחת עד מאוד גם הכדאיות הכלכלית של מי המתפתה לעבור עבירות סמים. בנסיבותיו של הנאשם אטיל עיצום כספי מתן וזאת בשים לב למאפייניו האישיים, אשר מלמדים על דלות חומרית וקושי בקיום היום יומי.

בשולי הדברים אציין בנוגע לעתירת ב"כ המאשימה לחילוט הרכב שבו נתפסו הסמים כי הואיל והמדובר ברכב אשר אינו רשום על שמו של הנאשם - כאשר נטען שיש צד ג' תם שלא היה מודע לשימוש ברכב, יש להגיש בקשה נפרדת לחילוט הרכב ושמיעת ראיות בהתאם.

כאמור בסעיף 40ג (ב) לחוק לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין

לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בתיק זה מצאתי לקבוע עונש כולל בגין כלל העבירות.

סוף דבר

לאור המפורט לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

- א. 8 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 05.05.14.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא יעבור על עבירות סמים מסוג עוון.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא יעבור על עבירות סמים מסוג פשע.
- ד. 3,000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.2015.
- ה. 6 חודשי פסילה על תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות לפי פקודת הסמים.
- ו. התחייבות על סך 10,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנתיים מהיום יעבור על עבירות נוספות לפיהן הורשע. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים - ייאסר בגין כך למשך 20 יום.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעתה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

<#3#

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ד, 26/06/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט